

BOŻE RĘCE

L. Pflaum

Wydawnictwo „Zwiastun” – Warszawa 1985

Administrator Systemu Internetowego
Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP
2002 - www.luteranie.pl

NA DŁONIACH SWOICH WYRYSOWAŁEM CIĘ

Izaj. 49,16

Ręce

Czy obserwowaliśmy kiedyś ludzkie ręce? Czyniąc to, możemy dokonać różnych odkryć i przeżyć dziwne zaskoczenia. Jak bardzo rozmaite bywają ręce ludzi! Jak różnie się ich używa!

Widujemy ręce delikatne lub silne, wypielegnowane lub spracowane, leniwe i skore do pracy. Ręce, które łapczywie chwytają i kurczowo trzymają, a także otwarte do rozdawania i darowania. Są groźnie zaciśnięte pięści i dłonie wzniesione do błogosławieństwa; ręce, które kaleczą i zabijają, a także, które usługują i leczą. Są ręce, które odpychają i są takie, które zapraszają. Nie zapomnij też, że są: - modlące się ręce. Każdy przypomina sobie znany i pełen wyrazu szkic Dürera — „Modlące się ręce”.

Boże ręce

W 49. rozdziale księgi proroka Izajasza czytamy o Bożych rękach, o Bożych dłoniach, na których PAN wypisał nasze imiona. Te ręce przybliżyły się do nas w Jezusie Chrystusie, Bożym Synu. Bóg mówi: „Oto na dłoniach Swoich wyrysowałem cię”.

Jak mógłby artysta przedstawić Boże ręce? Cóż to są za ręce? Co one czynią?

To są przede wszystkim:

Przebite ręce, które nas zbawiają

Przebite ręce — to straszny widok!

Zranione i krwawiące ręce nie są ani piękne, ani pociągające. Są raczej

odpychające.. Straszny, okropny to widok, tak jak straszne i okropne jest cierpienie i ból, przemoc i wojna, dzielące ludzkość! Najchętniej nie patrzelibyśmy na to.

Przebite ręce — to wstrząsający widok

To my, ludzie, przebiliśmy ręce Jezusa Chrystusa, Boże ręce, na Krzyżu, na Golgocie, w miejscu straceń. My umęczaliśmy Syna Bożego i zadęczyliśmy Go na śmierć. Także my, ludzie współcześni, gdyż „ON zraniony jest dla występków naszych, starty jest dla nieprawości naszych” (Izaj. 53,5). To wstrząsające!

Przebite ręce — to pocieszający widok!

Tylko te przebite ręce mogą zgładzić nasze winy w obliczu Boga, uwolnić nas z więzów, wybawić z mocy grzechu i szatana i zachować przed wieczną zgubą. Jesteśmy uzdrowieni przez Jego rany (Izaj. 53,5). Ile w tym pociechy! Tak wiele Bóg za to zapłacił, aby nam dopomóc. Kto te przebite dla nas ręce od siebie odsuwa, traci swój jedyny ratunek, swą nadzieję i przyszłość.

W przebitych rękach Jezusa otwierają się ręce Boga. Ręce te szukają nas, aby nam pomóc i usłużyć.

Błogosławione ręce, które darzą nas dobrami

Przebite ręce otwierają się, aby nas obdarować.

Błogosławione ręce Boże w naszym życiu

„Otwierasz rękę Swą i nasycasz do woli wszystko, co żyje” (Ps. 145,16). Ręce Boże błogosławią i darzą nas ziemskimi darami: zdrowiem, pożywieniem, odzieniem, mieszkaniem, darami Ducha. Daleko większe znaczenie mają dary, których udziela nam Bóg w Swoim Synu: „Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios” (Efez. 1,3).

Czy jednak te błogosławiące ręce nie są często ukryte? Czy Bóg nie cofa ich i nie pozostawia nas własnemu losowi w biedzie i troskach?

Oczywiście i to się dzieje, gdy Bóg „wydaje ludzi na łup” (Rzym. 1,24), co

jest znakiem sądu i kary. Kto należy do Jezusa Chrystusa, kto zalicza się do ludu Bożego, może być jednak pewny, że Pan gotuje mu Swe błogosławieństwo właśnie na trudnych drogach życia, w mrokach cierpienia, pokus i smutku. Tak, trudno nam to pojąć. Oczy nasze są jakby na to przysłonięte, szybko popadamy w zwątpienie i szemranie. Lecz Słowo Boże nas napomina: „Oto nie jest ukrócona ręka Pańska, aby zbawić nie mogła" (Izaj. 59,1). Promieniem słońca w mrokach stało się dla wielu słowo apostołskie: „A my wiemy, że Bóg współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia Jego są powołani" (Rzym. 8,28). To jest właśnie błogosławiąca ręka Boża w pełnych trudności ciężkich dniach. Również w godzinie konania Boże ręce pragną nam błogosławić. Dlatego pieśniarz śpiewa:

Bądź mi bliski, tu na ziemi,
Bądź, gdy mój się chyli dzień,
Gdy już zmierzcha, pośród cieni,
Kiedy noc zstępuje weń.

Błogosławiąc złóż Swe ręce
Na strudzoną moją skroń,
Powiedz: dziecię, już kres męce,
Pójdź ku życiu, podaj dłoń.

(F. Spitta, 1801-1859)

Błogosławiące ręce Boże w życiu Kościoła

„I była z nimi ręka Pańska" (Dz. Ap. 11,21)

ON obdarza Swój Kościół darami, które daje wraz z Duchem Świętym i które się rozwijają w życiu wskutek działania Ducha Świętego. Najważniejsze dary Ducha to wiara, nadzieja i miłość. „Lecz z nich największa jest miłość" (I Kor. 13,13).

Ręce PAŃSKIE otwierają Kościołowi drzwi do ludzi, błogosławią świadectwo i służbę dzieci Pańskich: „...wielka też była liczba tych, którzy uwierzyli i nawrócili się do PANA" (Dz. Ap. 11,21).

A błogosławiące ręce Boże w naszym życiu?

Doświadczamy ich, gdy pozwalamy dokonać zbawienia przez te dłonie Pańskie. One zbawiają i błogosławią. Wtedy rozlega się w naszym życiu pieśń: „Błogosław, duszo moja, PANU, i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw JEGO" (Ps. 103,2).

Jakie rysy powinien wprowadzić jeszcze artysta do swego obrazu, aby oddać wiernie Boże ręce? Są to:

Silne ręce, które chronią nas przed upadkiem

Boże ręce są silne, są wyrazem sądu

Dla człowieka, który odwraca się od Boga, który nie chce nic wiedzieć o swym Stwórcy, który jest wrogo nastawiony do PANA, oznacza to sąd. Boże ręce są silne, człowiek im nie umknie. „Nie masz (nikogo), kto by wyrwał z ręki Mojej" (Izaj. 43,13). - „Straszna to rzecz wpaść w ręce Boga żywego" (Hebr. 10,31).

Boże ręce są sunę - jest to słowo obietnicy

Bóg nie wypuszcza tego, kogo ujmie w Swe ręce. Świadomość tego jest pociechą i obietnicą dla Bożego ludu i dla dzieci Pańskich.

Silna ręka Boża nie pozwoli upaść Swoim

Oczywiście może ona nas upokorzyć, gdy to jest konieczne dla naszego duchowego rozwoju i z uwagi na wspaniałe dziedzictwo, jakie nam jest obiecane i które mamy osiągnąć.

W mojej Biblii znajduję słowa: „Oto na dłoniach Swoich wyrysowałem cię" (Izaj. 49,16), a obok dodano ołówkiem: „Początek studiów". Na pierwszym lub na drugim semestrze moich studiów teologicznych przeżyłem kryzys. Zachwiała się dotychczasowa pewność przekonań, że w Biblii jest właściwa, wskazana przez PANA droga. Jak często bywało, matka wybrała wiersz biblijny, który stał się podstawą modlitwy. Był to werset 16 z rozdziału 49 księgi proroka Izajasza. Słowo to stało się również później dla mnie słowem pociechy:

Silne ręce Pańskie przeniosą cię!

Bywają godziny, gdy popadamy w głębokie zwątpienie i załamujemy się. W chwili pokusy wszystko staje pod znakiem zapytania. Boże ręce nie pozwalają nam upaść. „Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa (Filip. 1,6).

Młody, rokujący wielkie nadzieje człowiek zmarł niespodziewanie w dwudziestym trzecim roku życia. Siedzieliśmy w kaplicy cmentarnej. Przed nami stała trumna. Nabożeństwo żałobne jeszcze się nie rozpoczęło. W takich chwilach ból ciąży na duszy i przysłania nadzieję powtórnego przyjścia Jezusa w Jego wielki dzień. Serca przepęłniała żałoba, a oczy były pełne łez. Wtedy wzrok mój padł na nawę kaplicy. Obraz imitujący mozaikę przedstawiał Dobrego Pasterza. Po prawej i po lewej stronie był napis: „Nikt nie wydrze ich z ręki Mojej” (Jan 10,28). Moje serce doznało pociechy, gdyż żegnaliśmy odchodzącego z doczesności młodego człowieka, który świadomie złożył swe życie w ręce swojego Pana, Jezusa Chrystusa. Było więc jasne — w Jego ręku pozostanie po śmierci, w Jego ręku znalazł schronienie i ma je teraz.

Pan nasz i Zbawiciel, Jezus Chrystus, powierzył Siebie w chwili konania w ręce Ojca: „Ojcze, w ręce Twoje polecam ducha Mego!” (Łuk. 23,46). A więc i my możemy poruczać naszego ducha w ręce Jezusa, tak w życiu, jak i w śmierci.

Silna ręka Boża nie dopuści, aby zachwiał się Kościół

„Bramy piekielne nie przemogą go” (Mat. 16,18). Chrześcijanie musieli nieraz znosić niewymowne cierpienia i byli wystawieni na szatańskie pokusy. Niejednemu mogło pęknąć serce. A jak przetrwamy zbliżające się dni ostateczne? Możemy jedynie zaufać silnym rękóm Bożym, które są uchwytne w Jezusie Chrystusie i przed którymi muszą zatrzymać się moce ciemności. Możemy pocieszać się przyświecającym nam obrazem życia i drogą wskazaną Kościołowi Jezusa.

Ujmij mą dłoń! Jam słaby i bezsilny,
Nie ważę się bez Ciebie ni na krok.
Ujmij mą dłoń, a wtedy, miły Zbawco,
Nie będzie miejsca w sercu mym dla trwóg!

Ujmij mą dłoń. Przyciągnij mnie do Siebie,
W bliskości serca Twego pragnę być!
Ujmij mą dłoń, inaczej zbłądzić mogę,
Po drodze prawej Sam przede mną idź!

(F.Crosby,+1915)

Boże ręce

Stwarzają człowieka na nowo i prowadzą go do celu

Nie chodzi o to, aby nas silna ręka wiodła do celu, który mamy sami osiągnąć. Celem powołania i wszelkiego działania Boga w naszym życiu jest stworzenie na nowo. Religia i światopoglądy mogą jedynie swą mądrością i siłą poprawić dotychczasowy stan rzeczy. Bóg zaś jako Pan i Zbawiciel mówi: „Oto wszystko nowym czynię” (Obj. 21,5).

Ręce Stwórcy tworzące nowe rzeczy obejmują nasze przemijające ziemskie życie, gdy znajdujemy znów przez Jezusa Chrystusa społeczność z Bogiem. W dniu pierwszego zmartwychwstania do życia, będziemy zupełnie — nie pomijając ciała — na nowo stworzeni.

To jest więc celem Bożego działania, gdy ujmuje On nasze życie w Swe ręce: Wszystko ma stać się nowym!

Ręce Boże są to ręce pełne miłosierdzia i pociechy

Jeszcze nie doszliśmy do celu. Jak wiele łez cicho płynie w ukryciu. Bóg je widzi. ON zna nasze biedy, troski i cierpienia. Nie znamy dziś odpowiedzi na pytanie, dlaczego tyle bólu i łez jest na drodze naszego życia. Ale tym, którzy należą do Boga i Jezusa Chrystusa przysługuje obietnica: „I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie, albowiem pierwsze rzeczy przeminęły” (Obj. 21,4).

Miłosierne ręce Boże otrą nasze łzy. Cóż to będzie za chwila! Jakie pokrzepienie!

Oto Boże ręce

przebite ręce, które cię zbawiają;
błogosławiące ręce, które cię obdarzają;
silne ręce, które cię chronią przed upadkiem;
ręce stwarzające na nowo, które doprowadzą cię do celu;
miłosierne ręce, które cię pocieszają.

Na tych dłoniach ma być wypisane twoje imię. W nich masz znaleźć schronienie.

BOŻE RĘCE ZAPRASZAJĄ CIEBIE!

Format elektroniczny przygotowany przez Administratora Systemu
Internetowego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP
2002 - www.luteranie.pl

Opracowanie: Bogusław Arminajtis, Michał Hucal